

i det Enkelte, hvorledes Til læget skal tilbeles hver enkelt Skolelærer, vi ere jo gaade den Vej, at vi have raft Saanden til Kommunerne gennem Skolefondene; men det, synes jeg dog, maa staa klart, hvad der ogsaa er indrømmet af adskillige Talere — jeg tror for Exempel saaledes, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager) indrømmede det — at det er et Tilskud, som gives til Skolelærerne om end gennem Kommunerne, saa naar man i mine Ord har villet se Bevis paa, at det kommer Kommunerne og ikke Skolelærerne til Gode, saa kan jeg virkelig ikke forstaa det. Det kommer Skolelærerne i Kommunerne til Gode; der staar i Mindretallets Forslag: „de lavere Lønnede, fast ansatte Almueskolelærere“. Hvis Summen kom Kommunerne til Gode, saa maatte jo Kommunerne kunne anvende Bidraget til andre Viemed, og saaledes som de i det Hele havde Lykt til; men det er Noget, som der jo virkelig slet ikke kan være Tale om. Den ærede Ordfører var saa imødefommende at indrømme mig, at nogle af de Betragtninger, jeg var fremkommen med, havde Noget for sig, at han tildeels kunde tiltræde nogle af dem, og det er jo godt, at vi dog ere enige om Noget; jeg tror heller ikke, at den ærede Ordfører staa saa absolut paa det samme Standpunkt som andre ærede Medlemmer, f. Ex. det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Lauber). Han accentuerede Statskolen, han talte ikke om Andet end om Statskolen, og derfor fandt han ogsaa, at der var fuldstændig Besjælfelse for Staten til at give Understøttelse paa dette Punkt, saa vel som paa ethvert andet. Han anerkjendte ikke det kommunale Grundlag for Lønningernes Udredelse, men det anerkjender den ærede Ordfører dog, og gjør sig megen Flid for at bevise, at der allerede nu gives visse Tilskud gennem Skolefondene, og at det altsaa ikke er et nyt Princip, som man her vil indføre ved at stemme for Flertallets Forslag. Men der, tror jeg, det svage Punkt ligger, saaledes som den ærede Minister ogsaa kom ind paa at vise. Det er et fuldstændigt nyt Princip, man vil indføre, og det kan man ikke komme bort fra, at man kommer ind paa noget ganske Nyt ved dette, det er just Knudepunktet, og det forekommer mig ikke, at Sligt bør afgjøres ved Finantslovens 3die Behandling. Jeg tror, dette først bør tages under Overveielse, naar man kommer til at behandle Skolelovgivningen i det Hele. Det er fuldkommen rigtigt, at Mindretallets Forslag ikke kan give Kommunerne og Skolelærerne en bestemt

Ret, det skal jeg indrømme, og naar man nærer en fuldstændig Mistillid til den kommunale Administration, saavel den overordnede, som den underordnede, forstaaer jeg, at dette kan være Motiv til at sige: Vi tro ikke, at de kommunale Autoriteter ville gjøre Spor af deres Pligt; vi tro ikke, at de have Die for dette Forhold; men det Standpunkt, vi Andre staa paa, er ikke det, at vi kunne nære en saadan Mistillid. Jeg antager imidlertid, at Sagen er temmelig uddebatteret, saa uagtet der ganske vist er anført ikke saa ganske Lidt, som der fornuftigvis kunde være Grund til at svare paa, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Wiinther: Jeg vil dog bemærke til den ærede Ordfører, at jeg efter min Overbevisning var forpligtet til at stille et Endringsforslag i Genhold til det, jeg havde udtalt om Betydningen af det Forslag, jeg havde stillet ved 2den Behandling, men jeg maa maasse selv være Dommer over, hvad jeg føler mig forpligtet til og hvad ikke. Det tror jeg ikke det ærede Medlem vil fraskende mig Ret til at have en Dom om, men det skal jeg nu ikke opholde mig nærmere ved. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ikke var mig, der fremhævede, at Principet i mit Forslag var ganske det samme som i Flertallets, det blev sagt af et andet Medlem, jeg erindrer ikke hvem, og om jeg skulde have udtalt et lille delvist Misfald dertil, saa er det dog ikke mig, der har udviklet dette. Jeg har netop troet, at der var en Forskjel, og at jeg derfor gjorde rigtigt i at fremsætte mit Forslag, fordi jeg troede, at den ærede Minister bedre kunde gaa ind derpaa end paa Flertallets Forslag. Da min Hensigt var at skaffe et praktisk Resultat tilveie, var det netop rigtigt for mig, at stille et saadant Forslag, saa at der kom til at foreligge to forskjellige Udtryksmaader for det samme Onste her i Thinget. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der er den store Forskjel paa mit Forslag og Flertallets, at i mit er det bestandig Embederne, der der fremdrages, som dem, der skal røres ved, og der er ikke lagt saa stor Vægt paa det Personlige, men i Flertallets Forslag er den personlige Eilssing gjort til Hovedsagen; og da det netop var den, Ministeren udtalte sig imod, forekom det mig at være rigtigt at prøve, om han ikke længere kunde gaa ind paa den Betragtningmaade, jeg har udtrykt i mit Forslag. Jeg skal dog oplyse den ærede Ordfører om, at naar der under b.